

Sv. Leutfridus

Plinio de Oliveira

21. júna 2020 ✝ Svätec týždňa ✝ Svätec na jún

Životopisné dáta:

Bol to mimoriadny svätý, ktorý nie je veľmi známy, ale je to vynikajúci príklad pre naše vlažné časy. Narodil sa v polovici 7. storočia neďaleko francúzskeho mesta

Evreux, do dobrej rodiny, ktorú opustil, aby mohol byť kňazom. Po mnohých ťažkostiach založil opátstvo La Croix-Saint Qu'en (Opátstvo Svätého Kríža), ktoré sa na jeho počesť dnes volá Abbey Saint Leufroy. Pre svoju prísnosť bol prenasledovaný od laxných biskupov tej doby. Mal dar zázrakov a proroctiev.

Bol veľmi prísny a rezervovaný. Jedného dňa sa mu posmievala žena, pretože bol plešatý. Povedal jej: „Prečo sa mi vysmievaš za chybu prírody? Za to budeš potrestaná. Stane sa, že ty a celé tvoje potomstvo nebudete mať na tyle viac vlasov ako ja na temene.“ Kliatba sa splnila do bodky.

Jedného dňa naďabil na niektorých roľníkov pracujúcich v nedeľu. Zdvihol oči do neba a povedal: „Nech je táto zem neplodná a už nikdy tu nevzide ani klíček.“ Od toho dňa tá roľa plodila len burinu a trnie.

Svätý Leutfridus mal vrúcnu horlivosť pre spravodlivosť, ktorú prekonala iba jeho horlivosť pre milosrdenstvo, vyjadrená láskou k chudobným. Kým bol opátom v La Croix-Saint-Qu'en, zomrel raz jeden mních a našli u neho tri mince, čo porušovalo sľub chudoby. Leutfridus nariadil, aby mnícha pochovali v neposvätenej zemi, nie na kláštornej cintoríne. Potom konal 40-dňový pôst, modlil sa a plakal za dušu toho mnícha, ktorý vyzeral byť stratený. Po tomto pokání mu Pán zjavil, že duša mnícha bola oslobodená z očistca.

Mal hroznú zúrivosť proti diablu. Raz, keď sa modlil vo svojej cele, prišiel mních a povedal, že diabol vzal na seba podobu príšerného zvieraťa a vyčíňa v kaplnke a vyvoláva des. Leutfridus sa ponáhlal do kaplnky, ale skôr, ako sa postavil diablu, urobil na všetkých dverách a oknách znamenie kríža, aby tak uzavrel východ. Potom vstúpil a zúriivo sa vrhol na zviera. Diabol sa pokúsil utiecť, ale normálnym východom sa mu to nepodarilo kvôli znameniu kríža, ktoré svätec urobil. Pokúsil sa zbaviť tela zvieraťa, ktoré prijal, ale Boh mu to nedovolil. Svätý Leutfridus pokračoval v exorcizme, hrýzol ho a bil, až monštrum našlo spôsob, ako uniknúť cez vrchol zvonice a zmizlo.

Komentár prof. Plinia:

Tieto nádherné fakty zo života sv. Leutfrida mi vnukajú pár myšlienok.

Po prvé, epizóda ako svätec preklial ženu, ktorá sa mu vysmievala za plešatosť, nejakým spôsobom kopíruje udalosť s prorokom Elizeom, ktorý nariadil medveďovi zožrať chlapcov, ktorí sa mu vysmievali z rovnakého dôvodu. Nedostatok rešpektu voči Božiemu mužovi si zasluhuje trest, aj keď dnes sa konanie sv. Leutfrida a proroka Elizea určite dostáva do konfliktu s liberálnou mentalitou mnohých ľudí. Skúmajme svoju reakciu

na tieto udalosti. Skúmajme, ako veľmi nás to šokuje, aby sme určili stupeň liberalizmu, ktorým sú kontaminované naše duše.

Po druhé, incident s roľníkmi ukazuje zapálenosť sv. Leutfrida pre oslavovanie Boha v nedeľu. Nech nás prinúti uvažovať, ako vážne sa musí brať prikázanie, aby sme v nedeľu nepracovali a nezarábali peniaze. Popri mnohých väčších chybách progresivizmu dnes pozorujeme aj úplné nerešpektovanie tretieho prikázania. Kto skutočne rešpektuje príkaz na odpočinok v nedeľu, ako by mal? Myslím si, že len veľmi málo z nás. V nedeľu je bežné otvárať obchody, nakupovať a pracovať ako každý iný deň. Pred koncilom to robili nepriatelia Cirkvi – pohania a slobodomurári. Katolíci by nikdy neotvorili svoje podniky v nedeľu alebo vo sviatok. Leutfridus nám tu pripomína, že práca v nedeľu si zaslúži trest, trest, ktorý príde buď v tomto živote, ako pre tých roľníkov, alebo v budúcom.

Po tretie, epizóda s mníchom, ktorý zomrel a mal nejaké peniaze, dobre ukazuje rovnováhu medzi svätou spravodlivosťou a milosrdenstvom. Na jednej strane zakázal telo mnícha pochovať do posvätenej zeme – opäť veľmi anti-liberálne rozhodnutie. Na druhej strane mal také zľutovanie so stavom tej úbohej duše, že vzal na seba zodpovednosť za jeho vinu, robil pokánie a postil sa 40 dní. Je to vynikajúci príklad vyváženosti katolíckeho ducha. Harmonická prítomnosť spravodlivosti a milosrdenstva v duši sv. Leutfrida je žiariacim zrkadlom harmónie medzi týmito dvoma cnosťami, ktoré existujú v katolíckej Cirkvi. Praktizovanie katolíckej cnosti vždy odráža jeden aspekt Boha. Ale keď sme proti sebe postavili cnosti spravodlivosť a milosrdenstvo – ako to tu vidíme, dokonalejšie odrážajú Boha, pretože Boha chápeme v harmónii zjavne protikladných cností. To nám umožňuje lepšie porozumieť Bohu ako syntéze všetkých cností.

Po štvrté, nenávisť sv. Leutfrida k diablovi nás učí rôzne veci. Videl som veľa ľudí, ktorí utekajú od diabla, lebo majú strach. Ale videl som málo ľudí, ktorí diabla nenávidia. Tento postoj by mal byť omnoho bežnejší, ako je. Ak skutočne milujeme nášho Pána a Pannu Máriu, mali by sme ich nepriateľov normálne nenávidieť.

Niet väčšieho nepriateľa nášho Pána ako diabol. Preto by sme mali nenávidieť diabla s nenávisťou podobnou nenávisti sv. Michala Archanjela, ktorý vytiahol proti nemu s mečom v prvej nebeskej bitke a vyhnať diabla a jeho kohorty z neba do pekla, rozhorčený vzbúrou proti Bohu. Jeho bojový pokrik, Quis ut Deus? (Kto je ako Boh?) dobre vyjadruje jeho duševné rozpoloženie.

Mali by sme napodobniť sv. Michala a v Cirkvi bojujúcej naozaj bojovať. Kdekoľvek sa diabol a jeho nasledovníci objavia s nejakou pascou alebo úskokom, mali by sme sa ponáhľať zničiť ich s rovnakým hnevom. Toto by mal byť náš štandardný postoj k diablovi a nepriateľom Cirkvi. Sv. Leutfridus je pre nás vynikajúcim príkladom.

Svätý Leutfridus by mal byť viac vzývaný od kontrarevolučných katolíkov vďaka svojej inštinktívnej opozícii voči liberalizmu, vďaka harmónii a protichodným cnostiam a za svoju nenávisť k diablovi. Žiadajme ho, aby nás ochraňoval a inšpiroval k napodobňovaniu.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-leutfridus/>